

PEYGAMBERİMİZİN HAYATI

ŞİMDİ KUCAKLAŞMA GÜNÜ

SALİH SURUÇ

RESİMLEYEN:
HÜSEYİN SÖNMEZAY

Bariř Anlaşmasının Sonrası...

Bariř Anlaşması sonrasında Medine’de çok güzel şeyler yaşandı.

Etraftan akın akın insanlar gelip Müslüman oldu. Peygamberimiz bu duruma çok sevindi. Ama bir şeye de üzülüyordu. Çünkü Mekke, putları tanrı edinenlerin elinde bulunması ve Kâbe’nin putlarla dolu olmasıydı.

Mekke, doğup büyüdüğü yerdı. Acı ve tatlı hatıralar ile doluydu. Mekke aynı zamanda Kâbe demekti. Sevgili Peygamberimiz, Kâbe’yi de çok seviyordu. O nedenle Kâbe’yi onların elinden kurtarmayı ve putlardan temizlemeyi çok istiyordu. Ne var ki Mekkeli

düşmanları ile bir anlaşma imzalamıştı. Bu anlaşmaya aykırı hareket edemezdi.

O, her zaman verdiği sözün arkasında dururdu. Asla verdiği söze aykırı davranmazdı. Mekkeliler ile yaptığı anlaşmanın şartlarına da titizlikte uyuyordu. Allah'a inanan ve O'na güvenen insanlar verdikleri sözde dururlar. Müslüman'ın en büyük özelliği verdiği sözde durması ve yaptığı anlaşmaya ihanet etmemesidir.

Sevgili Peygamberimiz sözünde durmayan insana münafık yani ikiyüzlü insan demiştir. İkiyüzlü insanları: "Yalan konuşurlar, verdikleri sözden cayarlar ve kendilerine emanet edilen şeye kötülük ederler." diye tarif etmiştir. Mekke'nin kötü adamları, Allah'ın yerine puta ibadet ediyor ve onlardan çekiniyorlardı. İşleri güçleri yalandı, hileydi, kötülüktü ve aldatmaydı. Verdikleri sözde

de durmazlardı. Nitekim anlaşmanın üzerinden iki yıl geçmeden Müslümanlara ve dostlarına yeniden kötülük etmeye başladılar. Hatta Kâbe'nin avlusunda birkaç kişinin hayatına kıyacak kadar ileri gittiler. Yapılan anlaşmaya göre yaptıkları büyük bir suçtu. Bu suçu işleyerek kendi elleri ile anlaşmayı bozmuş oldular. Bu sebeple aslında Mekke'yi onların kirli ellerinden kurtarmanın yolu açılmış oldu.

Yola ıkılıyor...

Aradan çok geçmeden bir gün Müslümanlara:

- **Hazırlanın. Yola çıkacağız,** dedi. Ama nereye gidileceğini kimseye söylemedi.

Müslümanlar kısa zamanda hazırlandılar.

Sevgili Peygamberimiz on bin kişilik ordusu ile yola ıktı. Medine'nin güneyine doğru yol almaya başlayınca arkadaşları, hedefin Mekke olduğunu anladılar.

Peygamberimiz, Mekkelilerin bundan haberi olmasın diye gideceği yeri son ana kadar gizli tutmuştı. Düşman önceden duy-

muş olsa karşı bir ordu hazırlama ihtimalleri vardı.

Bir çarpışma olabilirdi. Ama Sevgili Peygamberimiz, Mekke gibi kutsal bir şehre canlar yanmadan girmek istiyordu. En nefret ettiği şey, canların yanmasıydı. Yalnız insanların değil, hayvanların da incitilmesine veya öldürülmesine izin vermezdi. **“Allah, bu konuşamayan hayvanlara iyi davranmanızı tavsiye etmektedir.”** derdi.

Ordusuyla Mekke'ye doğru ilerlerken yolda henüz doğum yapmış olan bir köpek gördü. Anne köpek, minik yavrularını emziriyordu. Köpek ve yavruları rahatsız olmasın diye ordusunun yönünü değiştirdi. Müslüman'ın birine de; **“Ordunun tamamı geçinceye kadar anneye yavrularının önünde nöbet bekle. Onlara birilerinin ilişmesine izin verme.”** dedi. Sevgili Peygamberimizin yü-

reği böylesine sevgi ve şefkatle doluydu. Onun için Mekke'ye girerken de bir damla kanın dökölmesini istemiyordu. Ve istediği de oldu. Zira ordusuyla şehrin çok yakınına gelip konaklayıncaya kadar onların gelişinden Mekkelilerin haberi olmadı. İsteseydi on bin kişilik ordusuyla ansızın şehrin üzerine yürüyebilirdi. Ama bunu yapmadı. O'na göre en doğru yol can almadan Mekkelileri teslimetmekti.

